

disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ברכות-מאימתי	מימרא											
הנהו בריוני דהוו בשבבותיה דרבי מאיר והוו קא מצערו ליה טובא, הוה קא בעי רבי מאיר רחמי עלויהו כי היכי דלימותו.	[רבי מאיר]											○
אמרה ליה ברוריא דביתחו: מאי דעתך? - משום דכתיב: (תהלים ק"ד) יתמו חטאים, מי כתיב חוטאים? חטאים כתיב ועוד, שפיל לסיפיה דקרא: ורשעים עוד אינם, כיון דיתמו חטאים - ורשעים עוד אינם? אלא, בעי רחמי עלויהו דלהדרו בתשובה - ורשעים עוד אינם.	[ברוריא]											○
בעא רחמי עלויהו והדרו בתשובה.	[רבי מאיר]											○
אמר לה ההוא מינא לברוריא: כתיב (ישעיהו נד) רני עקרה לא ילדה, משום דלא ילדה - רני?												○
אמרה ליה: שטיא שפיל לסיפיה דקרא, דכתיב: כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר ה' אלא מאי עקרה לא ילדה - רני כנסת ישראל לשוממה עקרה שלא ילדה בנים לגיהנם כותיבו.												○
אמר ליה ההוא מינא לרבי אבהו, כתיב (תהלים ג) מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו, וכתוב: (תהלים נז) לדוד מכתם בברחו מפני שאול במערה, הי מעשה הוה ברישא? מכדי מעשה שאול הוה ברישא, - לכתוב ברישא?												○
אמר ליה: אתון דלא דרשיתון סמוכין - קשיא לכו, אגן דדרשינן סמוכין - לא קשיא לן	[רבי אבהו]											○
סמוכין מן התורה מנין - שנאמר: (תהלים ק"א) סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר.	דאמר רבי יוחנן:											○
למה נסמכה פרשת אבשלום לפרשת גוג ומגוג? שאם יאמר לך אדם: כלום יש עבד שמורד ברבו? אף אתה אמור לו: כלום יש בן שמורד באביו? אלא - הוה, הכא נמי - הוה	[רבי אבהו]											○
מאי דכתיב: (משלי ל"א) פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה, כנגד מי אמר שלמה מקרא זה? לא אמרו אלא כנגד דוד אביו, שדר בחמשה עולמים ואמר שירה	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											■
דר במעי אמו ואמר שירה, שנאמר: (תהלים ק"ג) ברכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו.												■
יצא לאויר העולם ונסתכל בכוכבים ומזלות ואמר שירה, שנאמר: (תהלים ק"ג) ברכו ה' מלאכי וגברי כח עושי דברו לשמע בקול דברו ברכו ה' כל צבאי וגו'.												■
ינק משדי אמו ונסתכל בדדיה ואמר שירה, שנאמר: (תהלים ק"ג) ברכי נפשי את ה' ואל תשכחי כל גמוליו.												■
מאי כל גמוליו?												^
שעשה לה דדים במקום בינה.	רבי אבהו:											!
טעמא מאי?												^
כדי שלא יסתכל במקום ערוה	רב יהודה:											!
כדי שלא יינק ממקום הטונפת.	רב מתנא:											!
ראה במפלתן של רשעים ואמר שירה, שנאמר: (תהלים ק"ד) יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את ה' הללויה.												■
נסתכל ביום המיתה ואמר שירה, שנאמר: (תהלים ק"ד) ברכי נפשי את ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת.												■
מאי משמע דעל יום המיתה נאמר?												⋈
מסיפא דעניינא, דכתיב: (תהלים ק"ד) תסתיר פניך יבהלון תסף רוחם יגעון וגו'.	רבה בר רב שילא:											!
רב שימי בר עוקבא ואמרי לה מר עוקבא הוה שכיח קמיה דרבי שמעון בן פזי, והוה מסדר אגדתא קמיה דרבי יהושע בן לוי												○
מאי דכתיב (תהלים ק"ג) ברכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו?	אמר ליה: [רב שימי בר עוקבא/מר עוקבא]											^
בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם: מדת בשר ודם - צר צורה על גבי הכותל ואינו יכול להטיל בה רוח ונשמה, קרבים ובני מעים והקדוש ברוך הוא אינו כן, צר צורה בתוך צורה ומטיל בה רוח ונשמה, קרבים ובני מעים. והיינו דאמרה חנה: (שמואל א' ב') אין קדוש כה' כי אין בלתך ואין צור כאלהינו. מאי אין צור כאלהינו? - אין צייר כאלהינו.	אמר ליה: [רבי שמעון בן פזי]											!
מאי כי אין בלתך? - אמר רבי יהודה בר מנסיא: אל תקרי כי אין בלתך אלא אין לבלותך, שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם: מדת בשר ודם - מעשה ידיו מבלין אותו, והקדוש ברוך הוא מבלה מעשיו.	[רבי יהודה בר מנסיא:]											■
אנא הכי קא אמינא לך - הני חמשה ברכי נפשי כנגד מי אמר דוד?	אמר ליה: [רב שימי בר עוקבא/מר עוקבא]											^

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ברכות-מאימתי	מימרא												
לא אמרן אלא כנגד הקדוש ברוך הוא וכנגד נשמה:	[רבי שמעון בן פזי]												
מה הקדוש ברוך הוא מלא כל העולם - אף נשמה מלאה את כל הגוף													
מה הקדוש ברוך הוא רואה ואינו נראה - אף נשמה רואה ואינה נראית													
מה הקדוש ברוך הוא זן את כל העולם כלו - אף נשמה זנה את כל הגוף													
מה הקדוש ברוך הוא טהור - אף נשמה טהורה													
מה הקדוש ברוך הוא יושב בחדרי חדרים - אף נשמה יושבת בחדרי חדרים													
יבא מי שיש בו חמשה דברים הללו וישבח למי שיש בו חמשה דברים הללו.													
מאי דכתיב: (קהלת ח') מי כהחכם ומי יודע פשר דבר? מי כהקדוש ברוך הוא שיודע לעשות פשרה בין שני צדיקים, בין חזקיהו ולישעיהו.	רב המנונא:												
חזקיהו אמר: ליתי ישעיהו גבאי, דהכי אשכחן באלהיו דאזל לגבי אחאב (שנאמר: (מלכים א' י"ח) וילך אלהיו להראות אל אחאב).													
ישעיהו אמר: ליתי חזקיהו גבאי, דהכי אשכחן ביהורם בן אחאב דאזל לגבי אלישע.													
מה עשה הקדוש ברוך הוא - הביא יסורים על חזקיהו, ואמר לו לישעיהו: לך ובקר את החולה: שנאמר: (מלכים ב' כ', ישעיהו ל"ח) בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו: כה אמר ה' (צבאות) צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה וגו'.													
מאי כי מת אתה ולא תחיה - מת אתה - בעולם הזה, ולא תחיה - לעולם הבא.													
אמר ליה: מאי כולי האי?													
אמר ליה: משום דלא עסקת בפרייה ורבייה.													
אמר ליה: משום דחזאי לי ברוח הקדש דנפקי מינאי בנין דלא מעלו.													
אמר ליה: בהדי כבשי דרחמנא למה לך? מאי דמפקדת איבעי לך למעבד, ומה דניחא קמיה קודשא בריך הוא - לעביד.													
אמר ליה: השתא הב לי ברתך, אפשר דגרמא זכותא דידי ודידך ונפקי מנאי בנין דמעלו.													
אמר ליה: כבר נגורה עליך גזירה.													
אמר ליה: בן אמוץ, כלה נבואתך וצא כך מקובלני מבית אבי אבא - אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים.													
אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים, שנאמר: (איוב י"ג) הן יקטלני לו איחל.	אתמר נמי, רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו:												
אפילו בעל החלומות אומר לו לאדם למחר הוא מת - אל ימנע עצמו מן הרחמים, שנאמר: (קהלת ה') כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא.	רבי חנן:												
מיד: (ישעיהו ל"ח) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל ה'.													
מאי קיר?													
מקירות לבו, שנאמר: (ירמיהו ד') מעי מעי אוחילה קירות לבי וגו'.	רבי שמעון בן לקיש:												
על עסקי הקיר אמר לפניו: רבונו של עולם, ומה שונמית שלא עשתה אלא קיר אחת קטנה - החיית את בנה, אבי אבא שחפה את הדיכל כולו בכסף ובוזבז - על אחת כמה וכמה.	רבי לוי												
(ישעיהו ל"ח) זכר-נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי -													
מאי והטוב בעיניך עשיתי?													
שסמך גאולה לתפלה.	רב יהודה אמר רב:												
שגגו ספר רפואות.	רבי לוי:												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ברכות-מאימתי	מימרא	תנו רבנן:										■
		ששה דברים עשה חזקיהו המלך, על שלשה הודו לו ועל שלשה לא הודו לו.										■
		על שלשה הודו לו:										■
		גנו ספר רפואות - והודו לו,										■
		כתת נחש הנחשת - והודו לו,										■
		גירר עצמות אביו על מטה של חבלים - והודו לו.										■
		ועל שלשה לא הודו לו:										■
		סתם מי גיחון - ולא הודו לו,										■
		קצץ דלתות היכל ושגרם למלך אשור - ולא הודו לו,										■
		עבר - ניסן בניסן - ולא הודו לו.										■
		ומי לית ליה לחזקיהו: (שמות י"ב) החדש הזה לכם ראש חדשים - זה ניסן ואין אחר ניסן?										♣
		אלא, טעה בדשמואל										!
		אין מעברין את השנה ביום שלשים של אדר, הואיל וראוי לקובעו ניסן,										■
		סבר: הואיל וראוי לא אמרינן.										!
		כל התולה בזכות עצמו - תולין לו בזכות אחרים, וכל התולה בזכות אחרים - תולין לו בזכות עצמו.										■
		משה תלה בזכות אחרים, שנאמר: (שמות ל"ב) זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך - תלו לו בזכות עצמו, שנאמר: (תהלים ק"ו) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית חזקיהו תלה בזכות עצמו, דכתיב: זכרנא את אשר התהלכתי לפניך - תלו לו בזכות אחרים, שנאמר: (מלכים ב' י"ט) וגנתי אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי.										■
		והיינו דרבי יהושע בן לוי										■
		מאי דכתיב: (ישעיהו ל"ח) הנה לשלום מר לי מר? - אפילו בשעה ששיגר לו הקדוש ברוך הוא שלום - מר הוא לו.										■
		דאמר רבי יהושע בן לוי										■
		(מלכים ב' ד) נעשהנא עליית קיר קטנה.										■
		עלייה פרועה היתה וקירוה,										♣
		אכסדרה גדולה היתה וחלקוה לשנים.										♣
		בשלמא למאן דאמר אכסדרה - היינו דכתיב קיר, אלא למאן דאמר עלייה - מאי קיר?										♣
		שקירוה.										!
		בשלמא למאן דאמר עלייה - היינו דכתיב עליית, אלא למאן דאמר אכסדרה - מאי עליית										♣
		ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומגורה.										■
		הרוצה להנות - יהנה כאלישע, ושאינו רוצה להנות אל יהנה כשמואל הרמתי שנאמר: (שמואל א' ז) ותשובתו הרמתה כי שם ביתו.										■
		אביי ואיתימא רבי יצחק:										■
		(מלכים ב' ד) ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא.										■
		מכאן, שהאשה מכרת באורחין יותר מן האיש.										■
		רבי יוסי ברבי חנינא:										■
		קדוש הוא										■
		מנא ידעה?										^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
ברכות-מאימתי	שלא ראתה זבוב עובר על שלחנו	חד: [רב/שמואל]										!	י
מימרא	סדין של פשתן הציעה על מטתו ולא ראתה קרי עליו.	וחד: [רב/שמואל]										!	י
	קדוש הוא אמר רבי יוסי ברבי חנינא: הוא קדוש, ומשרתו אינו קדוש, (שנאמר): (מלכים ב' ד') ויגש גיחזי להדופה.	[רבי יוסי ברבי חנינא:]										■	י
	שאחזה בהוד יפיה.	רבי יוסי ברבי חנינא:										■	י
	עובר עלינו תמיד											■	י
	כל המארח תלמיד חכם בתוך ביתו ומהנהו מנכסיו - מעלה עליו הכתוב כאילו מקריב תמידין.	רבי יוסי ברבי חנינא משום רבי אליעזר בן יעקב:										■	י
	אל יעמוד אדם במקום גבוה ויתפלל, אלא במקום נמוך ויתפלל, שנאמר: (תהלים ק"ל) ממעמקים קראתיך ה'.	ואמר רבי יוסי ברבי חנינא משום רבי אליעזר										■	י
	לא יעמוד אדם לא על גבי כסא ולא על גבי שרפרף ולא במקום גבוה ויתפלל, אלא במקום נמוך ויתפלל, לפי שאין גבהות לפני המקום, שנאמר ממעמקים קראתיך ה', וכתוב: (תהלים ק"ב) תפלה לעני כי יעטף.	תניא נמי הכי:										■	י
	המתפלל צריך שיכוין את רגליו, שנאמר: (יחזקאל א') ורגליהם רגל ישרה.	ואמר רבי יוסי ברבי חנינא משום רבי אליעזר בן יעקב:										■	י
	מאי דכתיב: (ויקרא י"ט) לא תאכלו על הדם, - לא תאכלו קודם שתתפללו על דמכם.	ואמר רבי יוסי ברבי חנינא משום רבי אליעזר בן יעקב:										■	י
	כל האוכל ושותה ואחר כך מתפלל - עליו הכתוב אומר: (מלכים א' י"ד) ואתי השלכת אחרי גוך, אל תקרי גויך אלא גאיך. אמר הקדוש ברוך הוא: לאחר שנתגאה זה - קבל עליו מלכות שמים.	רבי יצחק אמר רבי יוחנן אמר רבי יוסי ברבי חנינא משום רבי אליעזר בן יעקב:										■	י
	עד שלש שעות.	רבי יהושע:										■	י <
	הלכה כרבי יהושע.	רב יהודה אמר שמואל:										■	י
	הקורא מכאן ואילך לא הפסיד.											■	י <
	ובלבד שלא יאמר יוצר אור.	רב חסדא אמר מר עוקבא:										■	י
	הקורא מכאן ואילך לא הפסיד כאדם שהוא קורא בתורה, אבל מברך הוא שתיים לפניו ואחת לאחריה -	מיתבי:										■	י
	תיבתא דרב חסדא תיובתא.											■	י
	מאי לא הפסיד - שלא הפסיד ברכות.	איכא דאמרי, אמר רב חסדא אמר מר עוקבא:										■	י
	הקורא מכאן ואילך לא הפסיד כאדם שקורא בתורה, אבל מברך הוא שתיים לפניו ואחת לאחריה.	תניא נמי הכי:										■	י
	גדול הקורא קריאת שמע בעונתה יותר מהעוסק בתורה, מדקתני: הקורא מכאן ואילך לא הפסיד כאדם הקורא בתורה, מכלל דקורא בעונתה - עדיף.	רבי מני:										■	י
	בערב - כל אדם יטה ויקרא, ובבקר יעמוד, שנאמר: ובשכבך ובקומך.	בית שמאי:										■	י
	כל אדם קורא כדרכו, שנאמר: ובלכתך בדרך	בית הלל:										■	י
	אם כן, למה נאמר: (דברים ו') ובשכבך ובקומך? - בשעה שבני אדם שוכבים ובשעה שבני אדם עומדים.											◇	י
	אני הייתי בא בדרך והטתי לקרות כדברי בית שמאי, וסכנתי בעצמי מפני הלסטים.	רבי טרפון:										◇	י
	אמרו לו: כדי היית לחוב בעצמך, שעברת על דברי בית הלל.											◇	י